

РЕШЕНИЕ

№ 7431

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7770** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано по жалба на О. Е. Ч., гражданин на Н., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. В. И., САК, със съдебен адрес за призоваване: [населено място], [улица], офис 9, срещу Решение № УП-ОК15 от 16.07.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно- постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Подробни съображения се излагат в депозираната жалба.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. Представя писмена защита и доказателства. Поддържа жалбата. Отправено е искане за присъждане на разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. се представлява от юрк. Ч., оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна, а решението да бъде потвърдено, като правилно и

законосъобразно. Представя справка за актуалната ситуация в Н..

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д., който излага становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с молба вх. № РД09-933/13.07.2020 г. на РПЦ – [населено място] до ДАБ при МС, подадена от жалбоподателя О. Е. Ч., гражданин на Н., [дата на раждане] в [населено място], Н., гражданин на Н., по вероизповедание християнин-педесетник, семейно положение: неженен, ЛНЧ: [ЕГН]. С подадената молба той е поискал международна закрила от българските власти. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на английски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2007130001. С писмо Рег. № М-4658/07.08.2020 г., съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС е ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето О. Е. Ч., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

С жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП20491 от 13.07.2020 г. От последния се установява, че чужденецът е напуснал легално Н. на 11.04.2018 г., със самолет за Република България, като е имал транзитно кацане в Д., ОАЕ. На територията на Република България е пристигнал легално със студентска виза, след което се записал първоначално в Русенски университет „А. К.“, а впоследствие се прехвърлил в Нов Български Университет.

Видно от протокола от проведеното интервю, чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила със своята хомосексуална ориентация. Молителят заявява, че поради хомосексуалната му ориентация е имал проблеми със свой роднина и с негови съселяни, както и с непознати хора. Посочва, че първо починал неговият баща – през 1993 г., а по-късно и майка му през 2009 г., като за тяхната смърт, той бил посочен като виновник от своя чичо. Мотивите на неговия роднина били, че тъй като О. Е. Ч. е гей, в него се е вселил зъл дух и поради това той бил отговорен за смъртта на родителите си. Молителят допълва, че след смъртта на неговата майка, чичо му го лишил от наследството на баща му. Разказва още, че преди смъртта на неговата майка, тя била принудена от хората в селото да го заведе при жрец, което и направила. Според изявленията на молителя, той бил заведен при жрец за пречистване, но след три дни избягал, тъй като жрецът направил опит да му отреже пръста. Молителят заявява, че оттогава трудно движи този пръст. Допълва, че през 2010 г. спрямо него било упражнено физическо насилие от страна на неговите съселяни, поради което той

заминал в [населено място], щата Л.. По време на престоя му в [населено място], една вечер в апартамента му дошли улични момчета, които го бичували, и впоследствие изнасилили. След няколко дни тази случка се повтори, като на чужденеца този път му били отнети парите и телефона. В тази връзка, той заявява, че е бил нападател, тъй като негов приятел казал на нападателите, че молителят е гей. Непосредствено след второто нападение, молителят се премества в [населено място], щат Л.. Там открил свой бизнес за продажба на хранителни стоки, като междувременно в периода от 2012 г. до 2017 г. чрез интернет сайт G. се запознал с други хомосексуалисти. Пояснява, че някой от хората, с които се запознал, не били гейове, а използвали срещата, за да го ограбят. Допълва, че на 31.07.2017 г. е отпразнувал рождения си ден с група приятели. Заявява, че непознати хора се обадили в полицията и съобщили, че молителят и неговите приятели организират хомосексуално парти. В тази връзка полицейските органи дошли и арестували участниците в партито. Молителят бил задържан за три дни, но посочва, че платил подкуп от 5 500 лв., за да бъде освободен. Допълва, че у него не били открити никакви доказателства, че е хомосексуалист. Но у неговите приятели били открити лубриканти и презервативи, както и гей-порно материали и именно поради това те били изпратени в затвора. След освобождаването си, молителят допълва, че това нещо се било разчуло в пазара, където имал магазин и околните хора го помолили да напусне пазара, за да не покварява и тях. Посочва, че продал бизнеса и взел решение да напусне Н.. Заявява, че не е член на политическа партия или организация, и не е бил съден в Н..

От така изложеното от молителя по време на проведеното интервю, административният орган е установил редица противоречия. На първо място молителят не посочва конкретно, кога точно е започнал да проявява хомосексуални наклонности, веднъж посочва, че това е станало, когато е бил на 11 години, а впоследствие – на 17 години. Установено е от страна на административния орган още, че при излагането на бежанската си история, молителят първоначално заявява, че по време на първото нахлуване в обитавания от него апартамент, е бил бичуван, но след като е помолен да покаже белезите от този акт, кандидатът е променил историята си, като заявява, че всъщност не е бил бичуван, а е удрян с голи ръце и стъклена бутилка. От страна на административния орган е приета за неправдоподобна и частта от бежанската му история, свързана с неговото арестуване и освобождаване през 2017 г. При регистрацията си молителят е посочил, че няма професия и че е студент, а по време на интервюто е заявил, че е певец, артист и футболист. Установено е, че молителят е пристигнал на територията на Република България през м. април 2018 г., но е подал молба за закрила едва на 06.07.2020 г. В тази връзка административният орган е приел, че в случай, че молителят действително е бил преследван и дискриминиран, заради своята ориентация, е следвало веднага след пристигането си в България да подаде молба за закрила, което не е сторил.

В хода на административното производство е приета и обсъдена в решението на Интервюиращия орган при ДАБ при МС, актуална информация от сайта на Министерство на външните работи на Република България относно актуалната обстановка в Н..

Въз основа на фактите и доказателствата, и при съобразяване на приложимите

материалноправни разпоредби на ЗУБ е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган е приел, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Решаващият орган е приел, че общата обстановка в Н. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл. 8, ал. 1 на ЗУБ. Според административния орган, жалбоподателят не е направил обосновани твърдения за осъществено спрямо него или семейството му преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително и международни организации, като същите не могат да предоставят закрила срещу преследване. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. В хода на административното производство, административният орган не е установил факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. От анализа на фактическите обстоятелства, както и от изявленията на чужденеца по време на проведеното интервю налага извода, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за мигрант.

Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като жалбоподателят не е бил принуден да напусне Н. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Административният орган е приел, че в случая спрямо него не е налице заплахата, поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Приел е, че посочените лични мотиви на жалбоподателя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл. 9, ал. 1 ЗУБ.

В обжалваното решение е обсъдена подробно актуалната обстановка в Н., както и е съобразено тълкувателно решение на Съда на европейските общности по дело № С-465/2007 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Интервюиращ орган при агенцията. При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените

правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към партия, или поради политическо убеждение. Последният навежда доводи за преследване единствено поради сексуалната си ориентация.

Както бе посочено по-горе, в оспореното решение са направени констатации за наличие на противоречия относно възрастта, на която чужденецът е осъзнал сексуалността си, относно упражнено спрямо него насилие по причини, че е гей, както и досежно ареста му през 2017г .

Съдът споделя възраженията на жалбоподателя, че част от установените несъответствия биха могли да се дължат на некоректен превод. Намира също констатациите за противоречие относно упражняваната от чужденеца професия за несъществени. Счита обаче за недоказано в хода на административното, а и на съдебното производство, че преследването на лицата с нестандартна сексуална ориентация в Н. е от такъв мащаб, че да обоснове предоставяне на бежански статут или хуманитарен такъв. Действително, в представения от жалбоподателя доклад за правата на ЛГБТ хората в Н. съдържа данни, че хомосексуалните контакти там се преследват от наказателния закон. Сочат се и такива за отделни случаи на упражнено насилие спрямо лица с такава ориентация. Предвид обаче населението на страната – над 200 млн. души, съдът намира, че тези случаи не са от такъв порядък, че да се определят за безогледни и масови.

Видно от материалите по делото, чужденецът е влязъл в страната през април 2018г. с редовна виза тип „Д“, като студент. Предвид обстоятелството, че същият е прекъснал обучението си по собствено желание, разрешението му за пребиваване е отнето със Заповед №5373пам-12/28.05.2018г. С решение №33бр-25607/08.11.2018г. на директора на ОДМВР Р., влязло в сила на 31.12.2018г. е отказано възобновяване на производството по издаване на посочената по-горе заповед. Едва след тези действия на администрацията и година и половина по-късно, нигерийският гражданин е подал молба за закрила,

При тези обстоятелства, съдът споделя изводите на административния орган, че действителният мотив на жалбоподателя за напускане на страната му по произход е

свързан единствено с това да се установи в държава с по-висок стандарт на живот. Поради това, законосъобразно е прието от административния орган, че спрямо О. Е. Ч. не са налице предпоставките, предвидени в чл. 8 от ЗУБ относно предоставяне на статут на бежанец в Република България.

Съдът счита, че не са налице предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно чл. 9 от ЗУБ, такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В случая не е налице никоя от тези хипотези на цитираната правна норма. При разглеждането на този въпрос, Съдът съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за „посегателство“ в чл. 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхващащо една по - обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице, а не определено насилие. Освен това, тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт", какъвто в случая не се установи.

Съгласно посоченото решение на СЕС, чл. 15, буква в) от Директивата във вр. с чл. 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая не съществуват такива сериозни и потвърдени основания. Следователно това не доказва по безспорен начин наличието на предпоставките по чл. 9 от ЗУБ.

В нормата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсецо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на

обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в Н., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Според данните от тази справка е видно че, държавата е провела национални избори през 2019 г., за шести пореден път от завръщането си към демокрацията през 1999 г. Действащият президент М. Б. е спечелил изборите и е положил клетва за втори мандат на 29.05.2019 г. Той определя борбата с корупцията, повишаване на сигурността, справяне с безработицата, диверсификация на икономиката, повишаване на устойчивостта на климата и повишаване на жизнения стандарт на нигерийците като основни политически приоритети, които правителството му се стреми да продължи през втория си мандат до 2023 г. Федералната структура на Н. дава значителна автономия на отделните щати. Нестабилността на цените на петрола в Н. продължава да оказва влияние върху растежа на Н.. От 2015 г. икономическият растеж остава сравнително нисък. Новото правителство има възможност да ускори темпото на структурните реформи, за да изгради институционална и политическа рамка, способна да управлява нестабилността на петролния сектор и да подкрепя устойчивия растеж на непетролната икономика. Правителството предприема някои стъпки за разследване на предполагаеми злоупотреби, но има малко публични съобщения за преследване на длъжностни лица, извършили нарушения, независимо дали са от силите за сигурност или в правителството, но въпреки това правителството полага усилия за преустановяване на всякакъв вид нападения, включително и на сексуална основа.

При преценка относно ситуацията в страната на произход на оспорвания (Н.), е видно, че в страната има конфликт, но същият не може да се причисли като въоръжен конфликт и безогледно насилие. При установените от фактическа страна обстоятелства, свързани с бежанската история на лицето и ситуацията в Н. към настоящия момент, Съдът намира, че е правилен изводът на ответника, че липсват основания за предоставяне на хуманитарен статут. Решението на административния орган е правилно и в тази част. Цялата информация, която се съдържа в делото относно ситуацията в Н., изложената бежанска история, протокола от проведеното интервю и писмените доказателства, събрани в хода на административното производство, както и противоречивото поведение на жалбоподателя, не дават основание да се приеме, че представлява тежка или лична заплаха за живота и здравето му. Не са установени намеси в личната сфера на лицето, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт, което да даде основание за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

С оглед на тези констатации, жалбата се прецени като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Е. Ч., гражданин на Н., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. В. И., САК, със съдебен адрес за призоваване: [населено място], [улица],

офис 9, срещу Решение № УП-ОК15 от 16.07.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: